

Молодий Коммунар

пролетарі всіх країн, єдніться!

орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

Всі члени комсомольської молодіжної бригади діяльності платника механоскладального цеху № 2 Кіровоградського заводу тракторних гідроагрегатів очолює Володимир Бадюк. Додатково працює з особистим класом. Продукція у них завжди приймають тільки з першого пред'явлення. Комсомолка Олена ШУМУЛІНСКА, що працює в цьому колективі, — одна з правоохоронних соціалістичного змагання на честь 60-річчя Великого Жовтня.

Фото
Р. СЕПЕКИНА.

УКАЗ ПРЕЗІДІЇ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНСЬКОЇ РСР

ПРО ПРОВЕДЕННЯ ВИБОРІВ ДО ОБЛАСНИХ, РАЙОННИХ, МІСЬКИХ, СІЛЬСЬКИХ І СЕЛИЩНИХ РАД ДЕПУТАТІВ ТРУДЯЩИХ УКРАЇНСЬКОЇ РСР

У зв'язку з закінченням 15 червня 1977 року строку повноважень обласних, районних, міських, сільських і селищних Рад депутатів трудящих п'ятнадцятого скликання Президія Верховної Ради Української РСР постановляє:

Призначити вибори до обласних, районних, міських, сільських і селищних Рад депутатів трудящих Української РСР на неділю, 19 червня 1977 року.

Голова Президії Верховної Ради Української РСР О. БАТЧЕНКО.
Секретар Президії Верховної Ради Української РСР Я. КОЛОТУХА.
м. Київ, 5 квітня 1977 року.

Всі — на комуністичний суботник У ФОНД П'ЯТИРІЧКИ

Комсомольці і молодь, усі трудівники Добровеличківського районного об'єднання «Сільгосптехніка» підтримали ініціативу москвичів і вирішили 16 квітня провести комуністичний суботник, присвячений 107-й річниці з дня народження В. І. Леніна і 60-річчю Великого Жовтня. Механізатори, шофери, ремонтники працюватимуть цього дня на своїх робочих місцях. Два трактори Т-74 відремонтують робітники майстерні, вони перерахують до фонду п'ятирічки 600 карбованців заробітної плати.

Близько 90 автомашин перевезуть 800 тонн народного господарства і хантанків: мінеральних добрив, нафтопродуктів, лісоматеріалів... Олександр Сметанін, Микола Шурдук, Іван Панасюк та інші молоді шофери виступили з ініціативою — працювати 16 квітня на закономіреному пальному. Їх підтримали не тільки в колективі автотранспортного господарства, а й робітники механізованого загону. Працюючи на закономіреному паливі, механізатори зобов'язалися виконати 1800 кубічних метрів земляних робіт, вивезти на поля колгоспів району 500 тонн органічних добрив, 1800 карбованців — таку суму намічено перерахувати до фонду десятиріччя.

Г. ЛУК'ЯНЕНКО, пропагандист Добровеличківського районного об'єднання «Сільгосптехніка».

ЖОВТНЕВА ВАХТА КОМСОМОЛУ

ЕКСКАВАТОР рих котлован. Спочатку легко, притишено, потім напружено завиваючи, гуркоче дизель. Сталеві щелепи ковша вгризаються в землю, і за мить ківш, чагований ущерб, пропливає до кузова самоскида... На черзі вже інший, нетерпляче сигналізує його всій... Чи давно це було? Здається, вчора, а роботи у двадцятичотирьохквартирному будинку ось-ось закінчаться. Думки Василя Кобиленка знову повертаються до сьогодення...

Всі члени комсомольсько-молодіжної бригади вже пообідали і тепер, зібравшись, як завжди, разом, читали листа від Миколи Косташа. Пише юнак з армії часто. Бригадир пригадує, як Микола вперше прийшов у бригаду. Спитали відразу:

— Будівельником серйозно хочеш стати, чи прийшов, аби десь до армії вбити час?

Образився: «У мене батько і мати тут працюють...» Раз образився — добре. Значить, із характером. У бригаді мулярів усі з характерами, та виявляється він у роботі. Так і поєснили новачкові...

А коли той освоївся, ветеран бригади, відмінний спеціаліст Володимир Кузьмич Кравченко вирішив — час набувати хлопчині суміжних професій. Бо тут усі і муляри, і бетонники, і теслярі, і покрівельники. Такий неписаний закон комсомольсько-молодіжної. Бо ж інакше як вони на переджовтневій трудовій вахті перевернуть своє минулорічне досягнення?

Перший рік десятиріччя п'ятирічки бригада Василя Кобиленка завершила 27 серпня 1976 року. На цей

день план робіт було виконано на 105 процентів.

Василь услухається, як Віктор Кумпан читає листа: «...А ще привіт і подяка моя Володимирові Кузьмичу...»

Бригадир мимоволі усміхається, пригадуючи вступну лекцію Кравченка.

«А оце, друже, сокира. Найчудовіший винахід людини. Геніальне, я тобі скажу, знаряддя. Споконвіку людині добром служити. Що, наприклад, телевизор порівняно з нею! Щороку вдосконалюється, модернізується. Скоро буде — на стіну пластинку почепив — і дивись футбол хоч із Аргентини... А сокира? Була кам'яною, стала металеву — ото й уст модернізація. І нічим ти її не замінити. Немає мудрішого інструмента, механізму чи там електронної машини для заміни... Що? Неправду кажуть? Ото ж бо. Геніальне знаряддя. І володіти ним ти мушиш добре. Інакше — який же ти тесляр!..»

Ні, такі незамінні у бригаді Володимир Кузьмич. Як, до речі, й кожен із десяти її членів. Кумпан, Дорофєєв, Катеруша, Безчасний... Скільки в кожного енергії, молодечого запалу! До речі, про використання цієї енергії... Василь підводиться, підходить до хлопців.

— Розмова є. Інформація для роздумів, так би мовити.

Юнаки дивляться на бригадира. Відкриті, веселі погляди: «Говори, бригадире». В очах повага. Не багатьох від кожного з них бригадир старший (а за декого й молод-

ший). Та поважність не за роки, а за діла. Комуністів ж Василю Кобилену за них червоніти не доводиться. Шостий рік бригадиром. Експеримент. Авторитет із кельмою в руці здобував. Тож слухають, що скаже.

— Знаєте, що таке пробка на дорозі? Зупинилася, загальмувала герша машина в колоні — всі гальмують. Отак і у нас може бути. Розгін ми чепоганий узяли. І в строк укладаємось. Та вже ось-ось вивільниться бригада електриків. У нас для них фронт робіт іще малі. Може, підлазимося під їхній темп? Щоб не вийшло, що наша затримка прокотилася по всьому ланцюгу, бо сьогодні ми-

бігсеа. Це був звичайний трудовий день з жовтневої вахти. День із тижня, присвяченого першому післявоєнному роковій відбудові.

Якось раніше будівельники не задумувалися, якому року присвячено той чи інший тиждень ударної вахти. Але оці останні... Здавалося, це саме їхня вахта — відбудовна. І вони були раді, що будують, а не відбудовують з руїн. Як тоді, в післявоєнному 1946-му, їхні батьки.

Василь Кобиленко зрозумів це там, у Москві, коли фотографувався біля Прапора Перемоги. Саме там раптом осягнув, що він і його хлопці мають чи не наймирнішу професію.

Іх десятеро. Четверо прийшли

БУДІВНИЧІ

Репортаж червоного тижня

ота перша машина, яка до світлофора під'їжджає... — Є різниця. — Це Віктор Кумпан. Молодий комуніст чи не найпершим ухопив думку бригадира. — Шофер не може управляти світлофором, а тут усе в наших руках... — Нам би один день виграти. Для початку. — А може — суботник?.. — Можна. Тільки ж треба, щоб хтось матеріали підвозив. — Домовитись із шоферами. Зрозуміють. — Можна й суботник... Василь не закінчив думки. Все зрозуміли й так. Залишалося одне — брати на себе ініціативу домовитись з водіями, щоб цегли, розчину підкинули. Та й вікна потрібні. ...Вочи вийшли на суботник, оці десять будівничих із бригади Ко-

зовсім недавно. Двоє служать у лавах Радянської Армії. Пишуть листи, обіцяють повернутися. І повернуться. Щоб стати поруч товаришів, щодня перевиконувати норму, а у вихідні збиратися разом, відпочивати, їздити на екскурсію чи просто ходити разом у кінотеатр.

Бо так у колективі заведено — все разом. Тут виховують людину, роблять з неї фахівця, майстра не з однієї професії.

Народна мудрість каже: розраховуєш на рік — сій прося, на десятиріччя — саджай дерево, на віки — виховуй людину.

У бригаді Василя Кобиленка розраховують на віки.

М. БОНДАРЕНКО, голова правління Новгородківського міжколгоспбуду.

Ю. ДМИТРЕНКО, спецкор «Молодого комунара».

Наступний тиждень — тридцять перший

Рік 1947, другий рік мирного будівництва. Відбудовуючи країну з руїн і лопелю, зустрічали радянські люди тридцять річницю Великого Жовтня.

Успішно виконали плани першого року четвертої п'ятирічки трудівники Кіровоградщини.

Комсомольці нашої області їхали на відбудову Донбасу, зведення нових Дніпрестаній... Комсомолец Віталій Шумський поклав перший камінь у відбудову Дніпрогесу. В окоємі дні члени бригади Порфирія Дегтяєва виконували норму на 500—650 процентів.

1947 року молоді токарі лєнінградцє Генріх Борткевич, москвич Павло Биков, киянин Віталій Семинський започаткували змагання швидкісників. Колосился, зранена нивою Підчим заклинком борола-ся колгоспна молодь за врожай 1947-го. Незважаючи на те, що фашисти

пограбували, знищили весь реманент і всю сільськогосподарську техніку, кількість тракторів поступово збільшувалася. Недостачі пального, запасних частин комсомольці протиставили наполегливість, бережливе ставлення до техніки.

Відповіді
товаришів
комітет

НЕЗАПЛАНОВАНИЙ КЛОПІТ

● ПІСЛЯМОВА ДО КОНКУРСУ

ПЕРШИЙ конкурс молодих електро-зварників, що проходив у корпусі № 90 кіровоградського заводу «Чернава зірка», зібрав представників професії майже з усіх районів. Паралельно з ним відбулися внутрішньозаводське змагання.

Хвилювалися і члени журі, і, особливо, учасники. Вони, учасники, захищали честь не тільки своїх підприємств, колективів, а й районів. Можливо, це й по-важалося на відповідях з теорії і виконанні практичних завдань. Уже в першій частині програми змагань стало очевидним, що сили суперників нерівні. Були відповіді точні, майже бездоганні, були й явно слабкі.

Сергій Кучеренко та Валентин Казмірчук відповідали на питання теорії. Точніше — «плавали». Валентин хоч намагався сказати щось зрозуміле, а Сергій лише пійково дивився на членів журі, котрі дого нагадали: чи допускати його до другого етапу змагань?

Дивно, правда? Такий великий Кіровський район обласного центру, такі великі підприємства — завод тракторних гідроагрегатів, завод радіоприборів... А секретарі комсомольської організації пересували механізовані колони № 139 (Кучеренко і Казмірчук не знають його

грізниця) дзвонять за день до конкурсу з райкому комсомолу:

— Є молоді електрозварники? Давайте їх сюди!

У райкомі відбулася приблизно така розмова:

— Ви звідки?

— Земляки ми. З Ульяновського району.

— Що закінчували?

— Ульяновське ПТУ № 11.

— Ог що, хлопці. Завтра — обласний конкурс. Захищайте честь Кіровського району. Не кожному таке довіряють. Успіху вам. Дивіться, не підведіть.

Хлопці підвели. Вони так зварили дві пластини, що навіть неупереджені члени комісії іронічно посміхнулися: ну й спеціалісти! Хто ж винен? Кучеренко, котрий, зазнавши на теорії, втратив найменшу надію, чи Казмірчук, який після першої частини змагань пішов у лікарню (був хворий), а вже потім повернувся до зварювально-складального цеху, де проходив змагання? І чому в Кіровському райкомі вирішили, що саме ці електрозварники найспівніші?

Олексій Пухир з колективу імені Мічуріна і Юрій Ніколаєв з Капітанівського цукрозаводу дістали в Новомірогород-

ському райкомі ЛКСМУ найдетальніші пояснення, правда, теж у переддень конкурсу. І папучували:

— Якщо питають, чи брали ви участь у районному змаганні, кажіть, що було так.

Вони сумлінно виконали прохання і сказали, що вдома у себе зайняли перше й друге місце. Призналися в неправді тільки тоді, коли я вже ховав блокнот у кишеню.

— Не хотіли підводити райкомівців.

Петро Зелінський працює на Маловісківському цукрозаводі. По дорозі до Кіровограда він ще не зів'язав, навіщо їде. Догадувався: зліт, мабуть, якийсь буде. І тільки на місці розібрався, в чому річ.

Компанийський і Знам'янський райкоми комсомолу не прислали своїх представників. Компанийці — тому, що в районі даремно шукати молодого електрозварника. Знам'яни... Це тільки їм відомо, чому. Певно, не захотіли завдавати собі зайвої мороки. На одного учасника менше, на одного більше... Яка різниця?

Що ж показав конкурс? Рівень підготовки — теоретичної і практичної — учасників далеко неоднаковий. Чимало браку було в їхній роботі. А журі основ-

ну увагу приділяло не стільки швидкості, скільки якості.

Райком комсомолу, які провели районні змагання і прислали в Кіровоград справді найспівніших, можна перелічити на пальцях. Ось, наприклад, Олександрівський. Двоє представників району ввійшли в число переможців і призерів — Володимир Токаренко та Ольга Шпак. Цікавий досвід нагромадив Олександрівський міський комсомол. Віктор Сушко, інструктор, навіть порадив децю записати у них на обласний конкурс.

А інші? Важко повірити, що не було змоги провести змагання, скажімо, в Кіровському районі м. Кіровограда. Просто комітет вирішив не перевантажувати себе роботою.

...Серед електрозварників, котрі менше року працюють за спеціальністю, перші три місця зайняли відповідно Володимир Токаренко з Олександрівського Другого імені Петровського цукрокомбінату, Юрій Ніколаєв з Капітанівського цукрозаводу («вгадали» все ж таки по-гомигородськи райкомівці) та Віктор Котенко з Новоукраїнського районного об'єднання «Сільгосптехніка». Серед кваліфікованих електрозварників перше місце посів Володимир Матвійчук (завод «Чернава зірка», корпус № 90), друге — Ольга Шпак (Олександрівське районне об'єднання «Сільгосптехніка»), третє — Юрій Лебедінський (Маловісківське районне об'єднання «Сільгосптехніка»).

Переможцем у внутрішньозаводському змаганні став Михайло Руденко (корпус № 90, зварювально-складальний цех).

А. РОМАНЮК.

НА МИРНОМУ
ФРОНТІ

Складні завдання розв'язувала Комуністична партія, відбудовуючи промисловість і сільське господарство країни. Крім руйнувань, заподаних німецько-фашистськими окупантами, села спіткало інше лихо — посуха 1946 року.

В умовах буржуазного ладу таке нещастя неминує. Прозвело б до цілковитого занепаду села. А в Радянській країні цього не сталося.

Відразу ж після визволення то всієї України почалися відбудова промислових підприємств, колективів, радгоспів, машинно-тракторних станцій. Молодь разом зі старшими вилетіла на своїх плечах неслений тигр відбудовних робіт.

Комсомольці і молодь Кіровоградщини були в авангарді виконання планів четвертої п'ятирічки, показуючи зразки трудового героїзму. На підприємствах промисловості і транспорту в 226 молодіжних змін і бригадах працювало 2335 чоловік. Велика роль комсомолу в боротьбі за відбудову сільського господарства. В районах діяло 1813 ланок високого врожаю, 76 молодіжних тракторних бригад.

1946 року в області широко розгорнувся рух за досягнення високих урожаїв цукрових буряків за методом Олександра Зотового з колективу імені Леніна села Василівки Онуфріївського району. Її молодіжні комсомольські ланки 1945 року виростили по 815 центнерів цукрових буряків на гектарі і зайняли перше місце в області, за що удостоїлися Почесної грамоти ЦК ВЛКСМ і грошової премії Міністерства земельних справ СРСР. Послідовники Олександра Зотового було багато. Одна з них — Феодосія Овца, ланкова комсомольсько-молодіжної ланки колективу імені Фрунзе Новоградського району (тепер Знам'янський район). Тринадцятирічною дівчиною почала працювати Феодосія в колективі.

Масовий стахановський рух, героїчні трудові подвиги М. Демченко, П. Ангеліної захопили ще молодшу комсомольську ланку. За короткий час оволоділа вона професією трактористки і першою з дітячого села на трактор у рідному селі Мохорині.

Феодосія безперервно підвищувала виробіток. Напередодні війни вона вже виконувала по дві три норми. Після закінчення Великої Вітчизняної війни Ф. О. Овца першою в селі підготувала до роботи трактор і стала на ньому працювати. Але тривала хвороба змусила трактористку розпрощатися з улюбленою працею. Весною 1945 року Феодосія одужала і попросилася на роботу. Знаючи вдалу цю наполегливу трудівницю, працівники призначили її ланковою. Під її керівництвом комсомольсько-молодіжна ланка одержала по 325 центнерів цукрових буряків з гектара. За це удостоїлася Почесної грамоти ЦК ВЛКСМ і грошової премії. Та дітяча на цьому не зупинилася. Старанно готувалися вони до весняної сівби 1946 року. За пропозицією Феодосії вночі збирали і вивозили добрива на поле, а вдень готували насіння до висіву, сім'я привели в готовність реманент. Ланка першою в колективі обійнялася. Самовіддано трудяться члени цієї ланки. Їхня праця увінчалася успіхом.

Дітяча збирала по 815 центнерів з гектара цукрових буряків і по 43 центнери кукурудзи. Комсомольсько-молодіжна ланка Ф. О. Овца завоювала першість в обласному соціалістичному змаганні, за що одержала від обкому комсомолу та обласного земельного відділу перехідний Червоний прапор.

У звичайних буденних справах, у наполегливій праці Феодосія Семенівна заслужила загальну повагу.

1946 року її обрали до верховного державного органу країни, нагородили медаллю «За доблесну працю у Великій Вітчизняній війні 1941—1945 рр.».

Г. ТУРЧАНІНА,
працівник партійного архіву
обкому партії.

Вони знають, що силует, зображений на цьому ордені, — то силует найдорожчої людини — вождя. І орден цей найважливіший — орден Леніна. А у Степана Савроновича ЛІСНИЧУКА таких орденів аж два. Він — голова колгоспу «Україна». Часто приходить у дитиний садок № 2, що в селі Хашуватому Гайворонського району. Розповідає малюкам про Леніна, про свої нагороди, про рідний колгосп. І малюки люблять його розповіді, завжди з нетерпінням чекають приходу дорогого гостя.

Фото
В. ЗЕМНОРІА.

НАШ край славний театральними традиціями. До революції були театральні гуртки лише в Єлисаветграді та Бобринці, сьогодні ж у нашій області діє понад 800 драматичних колективів. Для преганганди театрального мистецтва, кращих творів радянської, зарубіжної сучасної та класичної драматургії обласне управління культури, Будінок народної творчості щорічно проводять театральну весну — конкурс самодіяльних театральних колективів, які підготували багатоактні вистави. Та цього виявилось замало. За своїми творчими

клубу колгоспу імені Леніна Новоукраїнського району («Мій син» О. Очеретного).

Сашко вибирає дорогу, дорогу в життя. Та за нього хоче не зробити мати. «Він ще не здатний серйозно думати. — каже вона колгоспівці. — Йому ще заманеться на курси трактористів піти». Насправді ж Сашко вже може сам вирішувати, і допомагає йому в цьому дідусь-сталевар П'єту М. Зарудного «Сашко вибирає дорогу» поставили учасники драматичного гуртка Долинського сільського клубу Компанийського району.

«Армія, Серафимо Петрівно» — каже Славка з п'єси З. Володарського під такою ж назвою, коли сусідка дивується, що колишній бешкетник, забіяка став чесним, хорошим хлопцем, за якого вона навіть дочку свою віддасть.

Нероб, гулятив, молодих людей, які загубили елементарну честь і совість, забули про свої обов'язки перед батьками і державою, викричають у спектаклі «Прізидом» М. Сімковця драмгуртківці Турійського Будинку культури Новомирогородського району.

Всього на зеняльних естрадах, що проходили з 9 по 13 березня цього року, виступило вісімнадцять колективів. З них вісім кращих 28 і конкурсі взяли участь аматори Вільшанського, Гайворонського, Компанийського, Світловодського, Маловісківського, Новомирогородського, Олександрівського районів.

За підсумками огляду переможцем визнано театральний колектив Хмельовського сільського Будинку культури Мало-єсківського району за постановку вистави «Калинова сопілка» Д. Мусієнка. Аматорам з Хмельовського буде вручено перехідний приз імені Юрія Яновського і диплом першого ступеня. Інших учасників конкурс буде нагороджено дипломами і грамотами обласного управління культури.

Хочеться підкреслити, що минулий огляд засвідчив високий ідейно-художній зміст репертуару, зрослу майстерність усіх його учасників.

Г. ВОЙЧЕНКО,
старший методист обласного Будинку народної
творчості.

ВІД ПОЛЯ НА СЦЕНУ

З кожним роком дедалі впевненіше заявляє про себе народжений на Кіровоградщині конкурс сільських драматичних колективів на кращу постановку радянської одноактної, збагачуючи театральну палітру аматорських колективів новими темами та образами, відчуттям сьогодення.

КЛУБ
СТАРШО-
КЛАСНИКІВ

Сьогодні
розмова
про те,
ким ти
станеш,
випускнику

Питання «Ким бути?» починає хвилювати людину задовго до того моменту, коли їй потрібно робити вирішальний крок.

П'ятирічний малюк, побачивши на вулиці підтягнутого, стрункого мініціонера, вирішив усе вмити: «Буду мініціонером». Щоправда, за кілька днів потому він без особливого болю розстанеться зі своєю мрією, захопившись професією пожежника чи лікаря. А от коли юнакові чи дівчині виповнюється шістнадцять, зробити вибір буде куди важче.

ХОЧУ БУТИ СЛЮСАРЕМ

ФОТОРЕПОРТАЖ

Від уявлень п'ятирічної дитини. Чим займається, наприклад, слюсар-інструментальник? Навряд чи знайдеться багато школярів, які зможуть докладно розповісти про це.

А дев'ятикласники середньої школи № 24 міста Кіровограда зможуть. І не тільки розповісти. Вони вже вміють самостійно виконувати багато операцій. Де вчать їх цього? В Кіровоградському міжшкільному комбінаті трудового виховання. Дев'ятикласники дев'яти класів міста один день на тиждень проводять

у цьому комбінаті. Закінчивши школу, вони матимуть робітничу професію. Одні з них опанують спеціальності слюсаря - механіка, другі - радіоелектромонтажника, треті - токаря. Дівчата стануть швачками-мотористками і друкарками - ліловодами. Майстерні для заняття обладнані підприємства міста - заводи друкарських машин, радіовиробів, тракторних гідроагрегатів, автооб'єднань 1061 та інших.

Після закінчення десятого класу школярі зможуть працювати на цих підприємствах.

На фото: вгорі зліва - дев'ятикласники школи № 9 - майбутні радіомонтажники; внизу - дівчата з 9 «Б» середньої школи № 24 - швачки-мотористки. Вони вже навчилися виконувати спеціальне завдання - шити для малюків з дитячого садка фарфорові і пластичні. А одні з учнів цих спеціальних занять матимуть професію чоловічу - слюсар-інструментальник. Коли їм щось незрозуміло, поспішає майстер Микола Пилипович БЕЗСМЕРТНИЙ (фото в центрі). А Сергій ЛЕБЕДЕВ із шістнадцяти школи буде слюсарем-механіком (фото вгорі справа).
Фоторепортаж М. ТЕРНАВСЬКОГО.

РОЗКАЖІТЬ ПРО МОЮ ПРОФЕСІЮ

Анкета „МК“

Як заповнити анкету?

Передовсім акуратно заповніть «Паспорт заявки» (анкету з нерозбірливим почерком розглядатися не будуть). Уважно перечитайте список і обведіть кружальцем цифру напроти однієї професії, про яку ви хотіли дізнатися.

Потім відріжте «Талон адлячності» (залиште його собі), а «Паспорт заявки» покладіть до конверта і відправте за адресою: м. КІРОВОГРАД, вул. ЛУНАЧАРСЬКОГО, 36, РЕДАКЦІЯ «МОЛОДОГО КОМУНАРА», «АБІТУРІЄНТ-77». Попереджимо, розглядатися будуть тільки відповіді, дані на газетних анкетах, заявки на окремих аркушах до уваги братися не будуть.

«Талон адлячності» ви можете надіслати до редакції не раніш, ніж через місяць після того, як надіслали листа до редакції. Ваші побажання допоможуть нам зробити розповіді про професії цікавішими і змістовнішими.

Паспорт
заявки

Я _____
(прізвище, ім'я та по-батькові повністю)

навчаюсь (працюю) _____

(назва навчального закладу чи підприємства повністю, а також — курс, клас чи стаж роботи)

Моя домашня адреса: _____

Прошу розповісти про професію _____

яка в анкеті позначена номером _____

ЦИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ МОЖНА НАБУТИ У ПРОФТЕХУЧИЛИЩАХ ОБЛАСТІ:

- 1 електромонтажник по освітлювальних та силових мережах, електрообладнанню;
- 2 гірничий робітник очисного забою;
- 3 машиніст підземних електровозів;
- 4 електрослюсар підземних робіт;
- 5 машиніст холодильних установок;
- 6 машиніст кранів;
- 7 слюсар-інструментальник по штампальних пристроях і прес-формам;
- 8 слюсар механізуючих робіт;
- 9 слюсар-ремонтник;
- 10 токарь;
- 11 електромонтер по обслуговуванню і ремонту електрообладнання;
- 12 електрозварник ручної зварки;
- 13 електрогазозварник;
- 14 столяр-тесля;
- 15 в'язальниця панчішно-шкарпеткового виробництва;
- 16 кравець чоловічих і жіночих пальт;
- 17 кравець дитячих і жіночих пальт;
- 18 швея-мотористка;
- 19 закрійник верхнього одягу;
- 20 майстер по пошиву взуття;
- 21 апаратник варки утфелю з умінням виконувати роботу слюсаря;
- 22 апаратник дифузії з умінням виконувати роботу столяра;
- 23 сатуратник з умінням виконувати роботу маляра;
- 24 центрифугувщик з умінням виконувати роботу токаря;
- 25 різчик буряків, електрогазозварник;
- 26 набірник дифножів, електрогазозварник;
- 27 слюсар контрольно-вимірювальних приладів і автоматики цукрозаводів;
- 28 кравець жіночого і дитячого легкого плаття;
- 29 тракторист-машиніст широкого профілю;
- 30 тракторист-машиніст 3-го класу;
- 31 тракторист-машиніст для роботи на тракторах Т-150 і Т-150К;
- 32 механізатор тваринницьких ферм;
- 33 слюсар по ремонту тракторів, автомобілів і сільськогосподарських машин;

- 34 електромонтер сільської електрифікації і зв'язку;
- 35 електромонтер сільської електрифікації;
- 36 водій автомобілів з кваліфікацією слюсаря;
- 37 механізатор меліоративних та іригаційних робіт;
- 38 черговий по станції;
- 39 помічник машиніста електровозів;
- 40 помічник машиніста теплового і електровозів;
- 41 електромеханік систем централізації блокування;
- 42 електромеханік станційного і поїзного зв'язку;
- 43 слюсар по ремонту автомобілів;
- 44 оператор зв'язку;
- 45 електромонтер станційного обладнання місцевого телефонного зв'язку;
- 46 електромонтер станційного обладнання сільського телефонного зв'язку;
- 47 радіомеханік по установці і ремонту радіотелевізійної апаратури;
- 48 арматурник, електрозварник;
- 49 муляр;
- 50 муляр-монтажник конструкцій;
- 51 маляр (будівельний);
- 52 столяр (будівельний);
- 53 машиніст кранів (автомобільних);
- 54 машиніст бульдозерів, грейдерів скреперів;
- 55 машиніст екскаваторів;
- 56 монтажник по ремонту сталевих і залізобетонних конструкцій;
- 57 облицювальник-плиточник-мозаїчник;
- 58 плиточник;
- 59 слюсар-сантехнік;
- 60 штукатур-лицювальник-плиточник;
- 61 штукатур;
- 62 електрослюсар;
- 63 продавець продовольчих товарів;
- 64 продавець промислових товарів;
- 65 кухар;
- 66 перукар широкого профілю;
- 67 кіномеханік;
- 68 монтажник радіоапаратури;
- 69 регулювальник радіоапаратури;
- 70 слюсар-електрик по ремонту електрообугових приладів;

(Закінчення на 4-й стор.).

● Анкета „МК“ ● Початок на 3-й стор.

71 комбайнер агрегатів СК-5 та СК-6;	85 електромонтер по освітленню освітлювальних і силових мереж;
72 майстер по технічній діагностиці;	86 слюсар по ремонту автомобілів;
73 комбайнер для роботи на цукровобурячних комплексах КС-6 і БМ-6;	87 слюсар-монтажник приладів автоматики і контролю;
74 слюсар-збирач радіоапаратури;	88 телефоністка;
75 прохідник;	89 модельник по металічних моделях;
76 слюсар по ремонту тепловозів;	90 верстатник по деревообробці;
77 слюсар по ремонту взяткових вагонів;	91 оператор птахферми;
78 слюсар-електромонтер по ремонту тепловозів і електровозів;	92 майстер-наладчик по догляду за машинно-тракторним парком;
79 оператор дифузії, токар;	93 майстер-наладчик по догляду за машинами і механізмами в тваринництві;
80 оператор фільтрів, маляр;	94 машиніст мостових електрокранів;
81 обпалювальник вапна, муляр;	95 машиніст насосних станцій;
82 машиніст тепловозів;	96 машиніст дощувальних установок;
83 водій автомобілів;	97 машиніст машинного доіння корів;
84 наладчик зварного і газорозрізного обладнання;	98 обліковець-заправник.

В ТЕХНІКУМАХ І УЧИЛИЩАХ:

99 агрономія;	121 медична сестра;
100 захист рослин;	122 санітар-фельдшер;
101 бухгалтерський облік у сільськогосподарському виробництві;	123 фельдшер;
102 механізація сільського господарства;	124 дошкільне виховання;
103 механізація і електрифікація тваринництва;	125 викладання в початкових класах загальноосвітньої школи;
104 зоотехнія;	126 викладання праці та креслення в 4-8 класах загальноосвітньої школи;
105 ветеринарія;	127 культурно-освітня робота;
106 обробка металів різанням;	128 бібліотечна справа;
107 кузально-штампувальне виробництво;	129 хорове диригування (з кваліфікацією диригента хору, вчителя співу у загальноосвітній школі, викладача сольфеджіо музичної школи);
108 металообробні верстати і автоматичні лінії;	130 струнні інструменти (з кваліфікацією викладача дитячої музичної школи, артиста оркестру);
109 інструментальне виробництво;	131 духові та ударні інструменти (з кваліфікацією артиста оркестру, керівника самодіяльного духового оркестру, викладача дитячої музичної школи);
110 сільськогосподарські машини;	132 народні інструменти (з кваліфікацією викладача дитячої музичної школи, керівника самодіяльного оркестру народних інструментів);
111 промислове та цивільне виробництво;	133 теорія музики (з кваліфікацією викладача дитячої музичної школи);
112 літаководіння;	134 фортепіано (з кваліфікацією вчителя музичної школи);
113 технологія приготування їжі;	
114 товарознавство та організація торгівлі промисловими товарами;	
115 товарознавство та організація торгівлі продовольчими товарами;	
116 товарознавство промислових і продовольчих товарів;	
117 бухгалтерський облік у радянській торгівлі;	
118 планування у радянській торгівлі;	
119 організація і управління кооперативною торгівлею;	
120 фармацевт;	

В ІНСТИТУТАХ ОБЛАСТІ:

з кваліфікацією інженера:	141 машини і технологія ливарного виробництва;
135 сільськогосподарські машини;	142 сільськогосподарські машини;
136 будівельні та дорожні машини і устаткування;	з кваліфікацією вчителя:
137 електропостачання промислових підприємств, міст і сільського господарства;	143 українська мова і література;
138 технологія машинобудування;	144 російська мова і література;
139 металорізальні верстати та інструменти;	145 англійська мова;
140 машини і технологія обробки металів тиском;	146 математика; фізика і математика;
	147 педагогіка і методика початкового навчання;
	148 фізичне виховання;
	149 музика і співу.

ТАЛОН ВДЯЧНОСТІ

Я _____ (прізвище, ім'я та по-батькові повністю) _____ (дата)

просив розповісти про професію _____

в анкеті вока значилась під номером _____

Відповідь отримав _____ у газеті, листом з редакції, листом _____ (дата)

з установи _____ (підкреслити установу написати повністю, по можливості вкратці)

прізвище людини, яка надіслала Вам листа) _____

Відповіддю задоволений. Вдячний за турботу _____

Відповіддю незадоволений, тому що _____

Моя адреса: _____

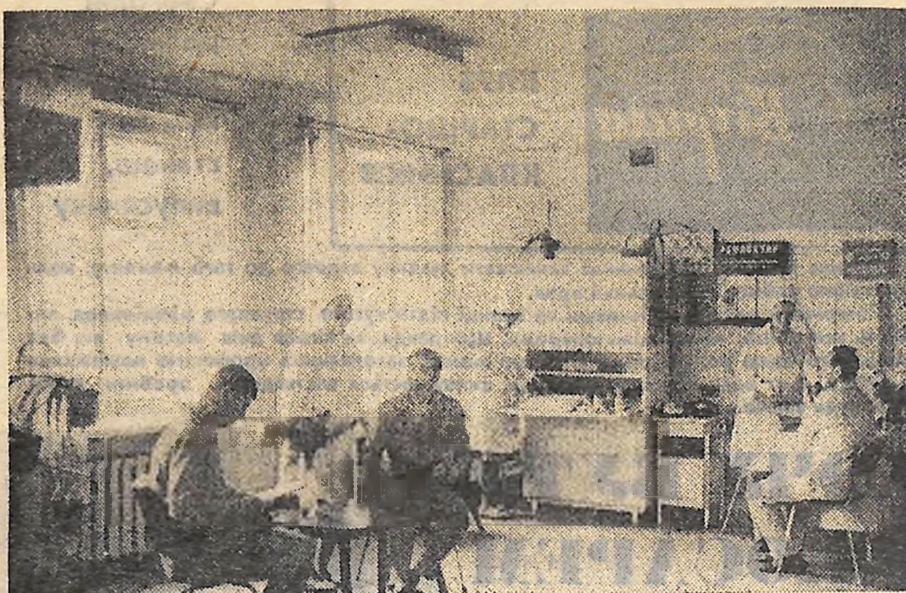
Наша адреса і телефони

316050. ГСП, Кіровоград 50, вул. Пуначарського, 36.
Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя—2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи—2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту—2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

„МОЛОДОЙ КОМУНАР“ — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ, г. Кіровоград. Газета публікується на українській мові.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Глінка, 2.

7 КВІТНЯ—ВСЕСВІТНІЙ ДЕНЬ ЗДОРОВ'Я

ДЛЯ ЛЮДИНИ

Здоров'я — не тільки одна з передумов особистого щастя людини, її повноцінного, гармонійного розвитку. Здоров'я — це також і важливий показник добробуту народу, багатства країни. Тому радянські медики готові віддати всі сили, досвід і свої знання благородній справі — охороні здоров'я народу.

Ось деякі дані про розвиток охорони здоров'я на Кіровоградщині.

На забезпечення лікарень сучасним обладнанням витрачено близько 1 мільйона карбованців.

Морюку на капітальне будівництво нових лікарень, поліклінік, диспансерів, реконструкцію та ремонт існуючих лікувально-профілактичних закладів витрачається близько 5 мільйонів карбованців.

За період з 1971 по 1976 рік середня кількість ліжок у центральних районних лікарнях зросла із 132 до 159.

Рівень госпіталізації становить 24,6 про-
цента (при середньореспубліканському 21,9). На стаціонарному лікуванні перебувало понад 311 тисяч жителів області.

У системі охорони здоров'я працює 2821 лікар і 11 609 середніх медпідприємств. З них орденами і медалями нагороджено 1836 чоловік, знаком «Переможець соціалістичного змагання» — 894, медаллю «Ветеран праці» — 530 чоловік, 9990 медичних працівників — ударники комуністичної праці.

Одним з основних показників роботи системи охорони здоров'я є показник зниження інвалідизації населення. В області вихід на пенсію по інвалідності знизився більш як удвоє.

В обласній лікарні працює 144 лікарі різних спеціальностей, у тому числі 39 — першої категорії, 38 — другої категорії, 2 кандидатів медичних наук.

СПОРТ

РОСІЙСЬКІ ШАШКИ.
Закінчився другий від пропра-
ми обласної спартакіади-77
турнір «Спартак» присвя-
чений 60-річчю Великого
Жовтня. Переможцями у сво-
їх групах у командному залі-
ку стали представники обко-
ми профспілок робітників мі-
ської промисловості і робітни-
ків харчової промисловості.
Наступні подвійки з на-
стільного тенісу.

ШАХИ. В особистій пер-
шості Кіровоградського району об-
ласного центру взяла участь
жидатка два спортсмени.
Звання чемпіона здобував
завантадівський Олександр Ан-
твін.

КУЛЬОВА СТІЛЬБА.

На міжвідомчій першості Ук-
раїни великого успіху добився
учень середньої школи № 11
м. Кіровограда Олександр
Букіні. Стріляючи з положен-
ня «лежачи», він вибив 593
очок із 600 можливих, став
срібним призером і виконав
норматив майстра спорту
СРСР.

ФУТБОЛ. Змагання на
приз відкриття футбольного
сезону в обласному центрі
стали вже традиційними. Вони
завжди проводяться на почат-
ку квітня. Так було й цього
разу. На запасному полі ста-
діону «Зірка» зіграли сильні
одинадцять команд індек-
тивів фізкультури. Гра про-
ходила за олімпійською систе-
мою.

У фінальному матчі зустрі-
лися минулорічні володарі цієї
дочесної нагороди — студенти
факультету фізичного вихо-
вання незалежного інституту
імені О. С. Пушкіна і спорт-
смени інституту сільськогос-
подарського машинобудування.
Майбутні інженери-машинобу-
дівники перемогли гол 1:1 арче-
но дивом першого ступеня
і перемогли при місцевому
спортивному.

В. АЛЕКСЕЄНКО.

Минулої неділі стар-
тував 40-й чемпіонат країни
з футболу серед команд
другої ліги. В більшості зу-
стрічей перемогу здобули
господарі поля. З однако-
ним рахунком — 2:0 пере-
грали своїх суперників ар-
мійці Одеси, які приймали
«Фрунзенці» (Смтл). І
горальський «Шахтар»,
гостями якого були футбо-
лісти черкаського «Дні-
пра». В поєдинку між ста-
рожитаними ліги — кий-
ським СКА і вінницьким
«Локомотивом» з раху-
нком 2:1 перемогли армійці.
Харківський «Металіст»
зіграв у Севастополі ви-
нічно 2:2 з місцевою «Ат-
лантикою».

Інші матчі закінчилися з
такими результатами:
«Говерла» (Ужгород) —
«Зірка» (Кіровоград) —
1:0, «Буковина» (Чернівці)
— «Торпедо» (Луцьк) —
0:0, «Спаранка» (Дрого-
бич) — «Авангард» (Ровно) —
1:0, «Суднобудівник» (Ма-
настир) — «Десна» (Чер-
нівці) — 1:1, «Спартак»
(Житомир) — «Хімік»
(Житомирський) — 0:0,
«Кристал» (Херсон) —
«Колос» (Полтава) — 1:0,
«Колос» (Нікополь) —
«Новатор» (Жданів) — 1:0.